

کامندو با سه

هر یک شنبه

نشریه داخلی و هفتگی دوربین نت
سال اول - دوره جدید - شماره پنجم
۲۰ صفحه - یکشنبه ۲۸ شهریور ۱۳۸۹ - رایگان

دوربین نت

اولین آژانس عکس خبری ایران
برترین وب سایت هنری در سومین جشنواره رسانه های دیجیتال وزارت ارشاد

چهره هفته

فرهاد آیش

دوربین نت

گزارش تصویری

عکس های خلاقانه و خاص
در مورد حافظه Tom Hussey

گزارش نمایشگاه

ماخوئیک هم هست
تک عکس ها روایت می کند

سفرنامه دوربین نت

باد آب سورت
شما بخوانید اتوبوس

تعمیرگاه مرکزی دوربین

نماینده رسمی خدمات پس از فروش دوربین‌های
کانن، نیکون و فوجی
در ایران.

Canon

CANON AUTHORIZED SERVICE FACILITY

Nikon

FUJIFILM

خدمات رایگان

- ✓ رفع پیکسل سوخته
- ✓ اعلام وضعیت شاتر
- ✓ به روز رسانی نرم‌افزار
- ✓ سرویس حسگر (SMOS - CCD)

تهران، میدان هفت تیر، ابتدای خیابان بهارشیراز
شماره: ۱۸۹، طبقه سوم، واحد ۶
تلفن: ۵۰-۸۸ ۳۱۹۲۴۵

www.tamir.ir

تهران، خیابان جمهوری اسلامی
ساختمان آلومینیوم، طبقه یازدهم، واحد ۱۱۱۷
تلفن: ۶۶ ۷۳ ۹۴ ۹۴

کلام از تو شکل می‌گیرد

سبحان محمدیان

در بررسی کاربرد رسانه ای، زمانی که جنس انتقال مفاهیم را مورد موشکافی قرار می‌دهیم، به نکات قابل تأملی بر می‌خوریم که به سادگی نمی‌توان از کنار آنها گذشت، با تقسیم بندی رسانه‌ها به سه حوزه ی نوشتاری، شنیداری و دیداری، در می‌یابیم نوع انتقال مفهوم و تاثیر گذاری هر یک از آنها تفاوت های شایان ذکری با دیگری دارد.

"دود ملایمی زیر طاقهای ضریبی و گنبدی کاروانسرای آجیل فروش ها لمبر می‌خورد و از دهانه ی جلوی خان بیرون می‌زد، ته کاروانسرا چند باربر در یک پیت حلبی چوب می‌سوزانند و گاه اگر جرئت می‌کردند که دستشان را از زیر پتو بیرون بیاورند تخمه هم می‌شکستند، پشت سرشان در جایی مثل دخمه سه نفر در پاتیل های بزرگ تخمه بو می‌دادند، دود و بخار به هم می‌آمیخت و برف بند آمده بود"، این‌ها جملات آغازین رمان سمفونی مردگان نوشته ی عباس معروفی است، بی‌شک تصویر ساخته شده از این فضا در ذهن هر فرد با فرد دیگری متفاوت خواهد بود، از چیدمان اجزای توصیف شده گرفته تا رنگ و نور و تراز سفیدی، این دامنه ی وسیع فضاهای ساخته شده از نوشتاری واحد، یکی از ویژگی های این جنس رسانه است، از طرفی در رسانه های شنیداری با به کار گیری عنصر صدا، بخشی از وظیفه ی فضا سازی ذهن مخاطب به تولید کنندگان

این رسانه محول می‌شود و آنها مسئولیت ساخت فضای صوتی رویداد، اتفاق، یا صحنه را بر عهده می‌گیرند، اما در این بین شاید حساس ترین نوع انتقال مفهوم، در رسانه های دیداری اتفاق می‌افتد، زمانی که یک کارگردان زمانی را به تصویر می‌کشد در واقع به نوعی کلیه ی مسئولیت های ذهن مخاطب در تصویر سازی به هنرمند تفویض می‌شود، و بر همین اساس زمانی که یک عکاس تصمیم به ثبت سوزهای می‌گیرد می‌بایست این نکته را مد نظر داشته باشد که آنچه عرضه می‌کند بدون آنکه از سوی ذهن مخاطب چکش بخورد در بوته ی نقد قرار خواهد گرفت، و علم به این موضوع، هنرمند را نسبت به مسئولیت خطیری که بر دوش وی سنگینی می‌کند آگاه تر می‌سازد.

آنچه که تیم تحریریه ی کاغذ باتله بر آن اهتمام دارد، فراهم سازی بستری جهت نمایانن دیدگاه های بصری و انتزاعی فعالین عرصه ی عکاسی است، گفت و گو با چهره های شناخته شده و صاحب سبک، انتشار عکس های ملهم از ذوق و تکنیک و در نهایت، شرح و آموزش مسایل حرفه ای عکاسی، اقداماتی در همین راستا محسوب می‌شوند، به یاد داشته باشیم که از حرفه ی عکاسی به سادگی گذر نکنیم، در عکس، زمان متوقف شده و آن لحظه برای همیشه جاودانه می‌شود، اقدامی که هیچ یک از دانشمندان علوم مختلف هنوز قادر به انجام آن نیستند...

TELE ● DOORBIN ● NET

چهره هفته

فرهاد آئیش

خالق لحظه های

شادی ...

مهرداد ابوالقاسمی

فرهاد آئیش در سینما و تلویزیون محبوب و شناخته شده است اما به راستی دلیل این محبوبیت او را در کجا باید جستجو کرد؟ او در اغلب فیلم‌ها و سریال‌هایش نقش‌های کمیک را به عهده گرفته و به دلیل اجرای باور پذیر آنها توانسته در این عرصه و در دل مخاطبان جایگاه خاصی برای خود دست و پا کند.

فیلم‌هایی چون مکس را هرگز بدون فرهاد آئیش را نمی‌توان متصور شد. او حتی در تئاترهاش هم همیشه این رویکرد طنز را داشته است و اتفاقاً کمدی شام آخر یکی از موفق ترین و پر فروش ترین آثار تئاتری آئیش محسوب می‌شود.

سریال‌های تلویزیونی قطار ابدی، شمس‌العماره و ... هم مهر های تأییدی بر این مدعا هستند.

فرهاد آئیش به عنوان چهره هفته این شماره انتخاب شده است؛ با تفاسیر بالا شاید دلیل حدس زدن دلیل انتخاب او چندان دشوار نباشد، اما بی‌تردید حضور او در مجموعه تلویزیونی نون و ریحون و مهمانی هر شب او در منازل ما با این سریال هیچگونه جای تردیدی برای انتخاب ما نگذاشته باشد. بازیگری که یک ماه هر شب مخاطبان را به خنده مهمان می‌کرد.

فرهاد آئیش را همه به عنوان یک بازیگر و به خصوص عرصه طنز و کمدی می‌شناسند اما آئیش کارگردان تئاتر است و سال‌هاست که در این عرصه به عنوان کارگردان فعالیت می‌کند و تاکنون نمایش‌های موفق‌ی چون شام آخر، پنجره هاف کرگردن و... بوده است. او البته ید بیضایی در سینما و تلویزیون دارد و در فیلم‌ها و سریال‌های موفق‌ی هم ایفای نقش کرده است و از این بابت شاید بتوان آئیش را شناخته شده تر دانست. او البته همیشه اذعان داشته که یک تئاتری است و تئاتر هم همیشه اولویت اول او بوده است اما به خاطر شرایط موجود و اقتصاد ضعیف تئاتر گه‌گاهی هم ناچار است که به سینما و تئاتر سری بزند و حتی مواقعی هم به ناچار سینما و تلویزیون را به تئاتر ترجیح داده است.

کاغذباتله

نشریه داخلی آژانس عکس خبری ایران
دوربین.نت

با مسوولیت: احسان رافتی

زیر نظر شورای سردبیری

سبحان محمدیان - سعید کبابی

بهناز شیربانی - جعفر تکبیری

با تشکر:

الهام صالح، مهرداد ابوالقاسمی

آرش حمیدی، محمد فروغیه، لیلی صدیق

امیر حسین پاشایی، مجید حق بین

ترجمه:

منصور ملکی، مجید عزیزی

گرافیک: احسان رافتی، علی شهنی

ویرایش: پریسا موسوی

ناظر چاپ: مجید کرکی

روابط عمومی: میثم جهانیان

امور داخلی: علی چاشنی‌گیر

اشتراک: بهاره خطیری

پذیرش آگهی: ۲۸ ۱۴ ۶۵ ۷۷

نشانی: خیابان بهار شمالی

بعد از بیمارستان امام سجاده (ع)

نیش کوچه شکینا - شماره ۲۴۷

ساختمان بهار - طبقه سوم - واحد ۱۳

تلفکس: ۲۸ ۱۴ ۶۵ ۷۷

با دوربین.نت در بین عکاسها بیشتر دیده می‌شوید

آگهی در مجله و سایت / ۰۹۱۹۲۰۵۳۰۰۹

کارگاه آموزش ساخت مولتی مدیا توسط دوربین نت برگزار شد

کارگاهی برای علاقمندان به مولتی مدیا

نویسی ارائه کرد، وی با نمایش چندین اسلاید و مقایسه‌ی ادیت‌های صورت گرفته بر روی فریم‌های مختلف مطالبی را نیز پیرامون اخلاق حرفه‌ای در انتشار

در این کارگاه که در سه بخش برگزار شد، ابتدا سعید کیایی در بخش ویرایش و آماده سازی تصویر، توضیحاتی پیرامون نحوه‌ی ادیت عکس‌ها و نیز کپشن

کارگاه آموزش ساخت مولتی مدیا در تاریخ چهاردهم شهریور ماه توسط دوربین نت در آمفی تاتر شهرداری منطقه‌ی ۹ تهران برگزار شد.

عکاسان در «نقطه سر خط»

عکاسان، پشت دوربین قرار گرفتند، اما این بار به نیت عکاسی از خود. خودپرتره‌های آن‌ها در نمایشگاهی با عنوان «نقطه سر خط» به نمایش درآمده است و آن‌ها عکاسان گروه عکاسی نقطه هستند؛ محمد اسماعیلی، افسانه پلویی، داریوش راد، فاطمه نائینی، امیرحسین کیهانی، راحله زهره، احمد عزتی، رها مهربان، محمودرضا نوربخش و شهرام هاشمی. نقطه سرخط، ۲۰ شهریور افتتاح شد و تا ۳۱ این ماه دایر است. مکان بازدید: خیابان شریعتی، ضلع شمال غربی پل صدر، پلاک ۱۷۱۶ ساعت بازدید: ۱۱ تا ۲۱

لاله، نورباران می شود

نمایشگاهی از عکس‌های رنگی با موضوع نور در نگارخانه لاله افتتاح می‌شود.

«شیدا عسگری زاده» در این نمایشگاه ۲۰ قطعه عکس رنگی با سرعت B را ارائه می‌کند. عکس‌ها به صورت دیجیتال هستند و در ابعاد ۵۰ در ۷۰ سانتی متر قرار گرفته‌اند.

برای بازدید می‌توانید تا ۶ مهر هر روز از ساعت ۹ تا ۱۳ و ۱۵ تا ۱۹ به نگارخانه لاله در خیابان دکتر فاطمی، جنب هتل لاله مراجعه کنید.

سطح شفاف در خانه هنرمندان

نمایشگاه عکس علیرضا چیتایی با موضوع «سطح شفاف» از روز یکشنبه ۲۸ شهریور در نگارخانه‌ی نامی خانه هنرمندان ایران افتتاح می‌شود.

علی رضا چیتایی متولد ۱۳۵۸، عکاس و کارگردان - کارگردانی هشت فیلم کوتاه و انیمیشن - حضور در بیش از سی جشنواره داخلی و بین‌المللی - دریافت چند جایزه از جشنواره‌های داخلی و خارجی.

زمان افتتاحیه: یکشنبه ۲۸ شهریور ۱۳۸۹ ساعت ۱۷ تا ۲۰:۳۰
نمایشگاه تا پنجشنبه ۱ مهر دایر می‌باشد.
ساعت بازدید در روزهای معمول: ۱۰ الی ۲۰، پنجشنبه ۱۴ الی ۲۰

یادداشت عکاس درباره نمایشگاه:

آنچه می‌بینم تکرار من است، بستر شفاف آب و سکوتی بی‌پایان، تنها تلنگری کوچک هزاران ذره را به حرکت در می‌آورد، نور با آنها در می‌آمیزد، ذره‌ها پس از اندک زمانی فرو می‌نشینند، آرام آرام تکه‌ای از بدن برگی نمایان می‌شود و دوربین من عاجزانه در پی ثبت این لحظه‌ها، آنچه می‌بینم تکرار من است...

تمدید مهلت ارسال آثار به مسابقه سفره های افطاری

مهلت ارسال آثار به مسابقه عکاسی از سفره های افطاری تمدید شد. این مسابقه که امسال سومین دوره خود را پشت سر می گذارد، به عکاسی از سفره های افطاری اختصاص دارد و عکاسان تا پنجم مهر فرصت دارند تا عکس های خود را به آن ارسال کنند. همه علاقه مندان به شرکت در سومین دوره عکاسی از سفره های افطاری، می توانند فایل های عکس خود را به همراه فرم تکمیل شده به نشانی اینترنتی این مسابقات ارسال کنند. مرکز هنرهای تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، خانه عکاسان ایران و دفتر آفرینش های ادبی حوزه هنری در برپایی مسابقه سفره های افطاری با یکدیگر مشارکت دارند.

درخت ها در کافه ۷۸

نمایشگاهی از عکس های طبیعت در کافه ۷۸ برپا شده است. این نمایشگاه صرفاً به عکس های تنه درخت ها اختصاص دارد و «بهر روز داوری» در آن، درخت ها را با نورهای مختلف به تصویر کشیده است. عکس ها در ابعاد ۵۰ در ۵۰ سانتی متر قرار دارند. برای بازدید می توانید تا پایان شهریور هر روز از ساعت ۱۱ تا ۲۳ و روزهای جمعه و شنبه از ۱۶ تا ۲۳ به کافه ۷۸، واقع در خیابان کریم خان زند، آبان جنوبی، شماره ۳۸ مراجعه کنید.

خانه های روستایی در خانه عکاسان

خانه های کاه گلی، خانه های آجری و خانه های سنگ مرمر، سوژه ای برای عکاسی شدند. این اتفاق در اولین مسابقه عکس خانه روستایی، رخ داد و حالا نمایشگاهی از عکس های این مسابقه در خانه عکاسان ایران به نمایش درمی آید. نمایشگاه اولین مسابقه عکس خانه روستایی که توسط بنیاد مسکن انقلاب اسلامی برگزار شده، ۲۱ شهریور افتتاح می شود و تا ۲۸ شهریور ادامه دارد. زمان بازدید هر روز از ساعت ۹ تا ۱۹ است. برای بازدید می توانید به خانه عکاسان ایران واقع در تقاطع خیابان های حافظ و سمیه، حوزه هنری مراجعه کنید.

و در بخش پایانی نیز محمدیان توضیحات مختصری پیرامون نحوه ی مونتاژ عکس ها و صوت در محیط نرم افزار ویندوز مووی میکر ارائه کرد. در پایان این کارگاه آموزشی نیز حاضرین روزی خود را در کنار یکدیگر افطار نمودند. این نخستین کارگاه از سری کارگاه هایی است که قرار است هر ماه توسط دوربین نت برگزار شود.

محیط نرم افزار مذکور ارائه نمود و پس از آن مواردی از جمله حذف هام و نویز از فایل های ضبط شده، تقویت و تضعیف لول صداهای ضبط شده، ادیت فایل های صوتی و موسیقی، میکس صدا و موسیقی در محیط Multi Track و ذخیره سازی فایل نهایی با استاندارد مناسب برای میکس با تصویر را برای حاضرین در این کارگاه تشریح کرد.

عکس ها بیان کرد.

در بخش بعدی این کارگاه، سبحان محمدیان ابتدا توضیحاتی در ارتباط با کارکرد صوت در رسانه های مختلف و نیز سینما بیان کرد و سپس ضمن بیان مفاهیم مورد نیاز، توضیحات مفصلی جهت ویرایش فایل های صوتی در محیط نرم افزار ادوبی آودیشن ارائه کرد، وی ابتدا توضیحاتی کلی در مورد

«نقش جادو»؛ نمایشگاه عکس های سینما در پردیس ملت

گزیده ای از عکس های فیلم های سینمایی و پشت صحنه آن ها در قالب نمایشگاهی با عنوان «نقش جادو» در معرض دید علاقه مندان قرار خواهد گرفت.

به گزارش روابط عمومی چهاردهمین جشن سینمای ایران، نمایشگاه «نقش جادو» به عنوان یکی از برنامه های جانبی چهاردهمین جشن سینمای ایران مجموعه ای از عکس های صحنه و پشت صحنه فیلم های سینمای ایران را به نمایش درمی آورد. ۲۰۰ قطعه عکس ارائه شده در نمایشگاه، گزیده ای از آثار ۱۴ هنرمند عکاس سینمایی است که در سال های ۸۷ تا ۸۹ تهیه و توسط انجمن عکاسان سینمای ایران در نمایشگاه «نقش جادو» انتخاب شده است. آیین گشایش نمایشگاه، ساعت ۲۰:۳۰ روز چهارشنبه ۱۷ شهریورماه در پردیس سینما گالری ملت واقع در ابتدای بزرگراه نیایش تقاطع خیابان ولیعصر خواهد بود و تا ۲ مهرماه ادامه خواهد داشت.

چندترفند مختصر برای عکاسی در نور کم

امیرحسین پاشایی

۴- از مد فلاش مخصوص عکاسی در شب استفاده نمایید.

در دوربین‌هایی که مد فلاش مخصوص شب دارند، استفاده از این مد بسیار بجا و موثر است. منتها باید به افرادی که از آنها عکس می‌گیرید تذکر دهید که بعد از زدن فلاش چند ثانیه بی‌حرکت بمانند. چون بعد از فلاش، دیافراگم هنوز باز است. دوربین هم مانند حالت بدون فلاش باید تا حد ممکن بی‌حرکت نگاه داشته شود و استفاده از سه پایه به شدت توصیه می‌شود.

۵- از فیلم مخصوص نور کم یا حساسیت بالای دوربین استفاده نمایید.

در دوربین‌های آنالوگ از فیلم‌های با حساسیت بالا مخصوص نور کم استفاده نمایید. از فیلمی با حساسیت ۴۰۰، ۸۰۰ یا حتی بالاتر مانند Kodak Max versatility یا Kodak Max versatility plus استفاده نمایید. در دوربین‌های دیجیتال با حساسیت دوربین را بالا ببرید. البته در دوربین‌های غیر حرفه‌ای با افزایش حساسیت، نویز دوربین بالا می‌رود که در خیلی از موارد در چاپ‌های معمولی دیده نمی‌شود و تا حدود زیادی نیز با نرم افزارهای اصلاح نویز قابل برطرف شدن است، ولی باید از قبل عملکرد دوربین‌تان در چنین شرایطی را بشناسید تا بتوانید بهترین تنظیم را انتخاب نمایید.

۶- دکمه شاتر را به آرامی فشار دهید.

برای اینکه بر اثر فشردن شاتر دوربین تکان نخورد، دکمه شاتر را به آرامی بفشارید. به نرمی و کم کم آن را فشار دهید تا عکستان شارپ و دقیق باشد.

برای بسیاری از مردم، نور کم معادل است با عکاسی سخت. ولی در واقع نور کم هم یک فرصت خوب برای گرفتن عکسهایی هیجان‌انگیز است! بنابراین وقتی در پیک نیک هستید با ابری شدن هوا آماده خلق تصاویری زیبا باشید. تنها باید چند نکته ساده را رعایت نمایید

۱- دوربین را محکم‌تر و ثابت‌تر از همیشه نگهدارید.

برای اجتناب از عکس‌های مات بر اثر تکان خوردن دوربین، دوربین‌تان را به یک محل ثابت مثل پشتی یک صندلی یا میز، یا به یک ستون یا درخت تکیه دهید. با این کار از حرکت دوربین و مات شدن تصویر جلوگیری می‌شود. بهترین کار این است که از یک سه پایه بزرگ یا جیبی استفاده نمایید.

۲- منتظر ساکن شدن سوژه شوید.

اگر سوژه شما حرکت می‌کند، منتظر شوید تا قبل از گرفتن عکس، حرکتش کند شده یا ساکن شود.

۳- فلاش را خاموش کنید.

هنگامی که در خارج خانه در نور کم عکس می‌گیرید (مثل غروب یا هوای به شدت ابری) و سوژه مورد نظر شما در برد فلاش دوربینتان قرار ندارد (بیشتر از حدود ۳ متر)، برای داشتن نوردهی موثرتر فلاش دوربین را خاموش کنید و عکس را با نور موجود بگیرید. دوربین را تا حد ممکن ثابت نگه دارید یا از سه پایه استفاده نمایید.

ماخونیک هم هست

تک عکسها روایت می کنند

درباره نمایشگاه عکس «ماخونیک هم هست»
الهام صالح

جغرافیایی ۱۴۰ کیلومتری بیرجند قرار دارد. گردان اعتراف می کند که اطلاعات زیادی از ماخونیک نداشته‌اند: «آنجا شروع به مطالعه و دیدن کردیم». همین امر سبب شد تا گروه ۴ نفره عکاسی، ۳ بار به ماخونیک سفر کنند، اما آیا این سفرها توانسته این منطقه را معرفی کند؟ «تا حدود زیادی توانستیم در معرفی ماخونیک موفق عمل کنیم، اما این اتفاق در سفرهای بعدی، بیشتر رخ خواهد داد.»

تجربه حضور در چند نمایشگاه گروهی و جشنواره عکس را داشته‌ام. نمایشگاه حاضر حاصل سه بار سفر به روستای ماخونیک به همراه دوستانم در دو سال گذشته است. ماخونیک حس صمیمانه غریبی است که مجال چند بار دیدنش مانند خواندن کتابی است از زندگی مردمی که به نظر فراموش شده‌اند. ماخونیک هم هست...» او چه چیزی را می‌خواسته عکاسی کند؟ پاسخ چنین است: «این نمایشگاه، معرف روستای ماخونیک است. روستایی که در موقعیت

■ حس صمیمانه غریب

طلبه‌ای مقابل تخته سیاه یک مکتب‌خانه ایستاده، البته اگر اثری از سیاهی بر تخته مانده باشد. این تصویر را حمید گردان به ثبت رسانده. در بیوگرافی خودنوشت او آمده است: «شهریور سال ۱۳۵۸ در تهران متولد شدم. فارغ‌التحصیل رشته علوم آزمایشگاهی دامپزشکی هستم و عکاسی را در سال ۱۳۸۰ از خانه عکاسان ایران آغاز کردم. همواره در شاخه‌های عکاسی طبیعت و مستند اجتماعی فعالیت کرده‌ام.

منطقه لیلیوتیهای ایران، نقطه صفر مرزی ایران و افغانستان، آدمهای کوتوله با خانه‌هایی که سقفشان کوتاه است. این تعریف، کافی بود تا آنها به دام بیفتند. ۴ نفر بودند؛ سیامک جعفری، محمد تاجیک، آرش حمیدی و حمید گردان. دوربین‌هایشان را به شکار بردند. دست‌های مادر، پناه دستهای کودک شد. چهره پیرمرد که مناظر را از نظر می‌گذراند، در قاب تصویر به ثبت رسید. طلیه های سنی، عکس شدند تا این ۴ نفر بگویند: «ماخونیک هم هست.»

سیامک جعفری

متولد ۱۳۴۲ رفسنجان
دندانپزشک هستم اما از سال ۱۳۵۸ عکاسی میکنم.
خود اموخته عکاسی
شرکت در بیش از ۱۰ نمایشگاه گروهی در خارج و داخل کشور
برگزیده چندین جشنواره جهانی و داخلی

■ عکسهای بی روایت

پسر بچه چوب به دست، در حال پریدن از سقف یک خانه است. تصویر او ضد نور شده، آسمان پر از ابر بالای سرش به عکس حالتی خاص بخشیده. این عکس شاید شادترین عکس نمایشگاه باشد، انگار که عکاس بخواد بگوید: «حتی اینجا هم امید هست.» و اما عکاس؛ محمد تاجیک، خودش را چنین معرفی کرده: «۱۳۴۸ تهران. سال ۶۲ بود، اولین دوربین رو دایم احمد برام خرید. ذوق مرگی اون روز هنوز همراهمه. جسته گریخته عکاسی کردم و میکنم. ایمان دارم که روزهایی که در آن نفس می کشیم، شاید نزدیکترین وسیله بیان احساسات، شکست و پیروزی و نقد و طنز برای مردم عکاسی باشد. عکاسی رو جدیتر دیدم. قصد دارم این راه رو هم امتحان کنم. شدن و نشدن با خداست.»

تاجیک هم به نداشتن شناخت قبلی از ماخونیک، اعتراف میکند: «بدون مطالعه رفتم و ۳-۴ ساعت بیشتر آنجا نبودیم.» نگاه او به تصاویری که به ثبت رسانده اند، انتقاد دیر از سایرین است: «عکسها روایت ندارد و جذابیت دیداری ماخونیک را نشان نداده. شما هیچ آدم کوتوله‌ای را در عکسها نمی بینید.» این نگاه به حقیقت نزدیکتر

است، اما واقعیتی دیگر هم وجود دارد: زنان و کودکان ماخونیک از مقابل دوربینها می گریختند. تاجیک میگوید: «حتی اگر امروز هم بخوایم از آنها عکاسی کنیم، باز هم درمی روند.»

■ تک عکس‌هایی از ماخونیک

پشت سر پسر نوجوان به شکل عجیبی در کادر، خودنمایی میکند. این خودنمایی، علت دارد. عکاس؛ آرش حمیدی می‌خواسته نشان دهد بیماریهایی پوستی و قارچی در میان مردم روستا وجود دارد. در بیوگرافی خودنوشت او چنین نوشته شده: «متولد شهریور ۱۳۶۲ بیرجند. دبستان رو با نقاشی، راهنمایی رو با کاریکاتور و هنرستان رو با سینما به پایان رسوندم. در دانشگاه فرش خواندم و الان هم گرافیک می‌خونم. عکاسی رو قبل از هنرستان با ظهور و چاپ عکس‌های آنالوگ شروع کردم و تا امروز در چندین نمایشگاه و جشنواره داخلی و خارجی به صورت انفرادی و گروهی حضور داشتم. کلوب عکس ایران و مدیریتش دغدغه فعلی من در زمینه عکس و عکاسی است.» او هم در برخورد با اهالی روستا غافلگیر شده: «دیدیم مردی در شهر نیست. مردها در معدن کار می‌کردند، زن‌ها در خانه بودند

آرش حمیدی

متولد شهریور ۱۳۶۲ بیرجند.
دبستان رو با نقاشی، راهنمایی با کاریکاتور و هنرستان رو با سینما به پایان رسوندم.
در دانشگاه فرش خواندم و الان هم گرافیک می‌خونم.

عکاسی رو قبل از هنرستان، با ظهور و چاپ عکسهای آنالوگ شروع کردم و تا امروز در چندین نمایشگاه و جشنواره داخلی و خارجی به صورت انفرادی و گروهی حضور داشتم.
کلوب عکس ایران و مدیریتش دغدغه فعلی من در زمینه عکس و عکاسی ست.

محمد تاجیک

متولد ۱۳۴۸ تهران

سال ۶۲ بود اولین دوربین رو دای احمد برام خرید. ذوق مرگی اون روز هنوز همراهم. جسته گریخته عکاسی کردم و میکنم. ایمان دارم که روزهایی که در آن نفس میکشیم، شاید نزدیک ترین وسیله بیان احساسات، شکست و پیروزی و نقد و طنز برای مردم عکاسی باشه. عکاسی رو جدی تر دیدم. قصد دارم این راه رو هم امتحان کنم. شدن و نشدن با خداست.

و بچه‌ها از مقابل دوربین ما می‌گریختند. سوژه‌های که برای گروه عکاس باقی می‌ماند، کوچه پس کوچه‌هایی خالی از سکنه بود، همین موضوع مجبورشان کرد کمین کنند، اما آیا توانستند ماخونیک را به تصویر بکشند؟ حمیدی اینطور پاسخ می‌دهد: «آنچه می‌بینید داستان ماخونیک نیست، تک‌عکسهایی از ماخونیک است.»

■ **تصویر مستند زندگی**

کودک به مادرش پناه برده، انگار که موجودی عجیب دیده باشد. هراس را در چشم‌های دخترها می‌توان دید. هراس از گناهکار شدن به خاطر قرار گرفتن مقابل دوربین عکاسی. این دو عکس، روایتگر همان شرحی است که گروه ۴ نفره عکاسی درباره عکاسی از ماخونیک ارائه کرده‌اند؛ «عکاسی از ماخونیک بسیار دشوار بود.» سیامک جعفری بخشی از این دشواری‌ها را در چشم‌های هراسان دخترها به تصویر کشیده. او در بیوگرافی خود چنین توضیح داده: «۱۳۴۲ رفسنجان. دندانپزشک هستم، اما از سال ۱۳۵۸ عکاسی میکنم. خودآموز عکاسی. شرکت در بیش از ۱۰ نمایشگاه گروهی در خارج و داخل کشور. برگزیده چندین جشنواره جهانی و داخلی.»

■ ماخونیک هم هست

سرشماری سال ۱۳۸۵، تعداد اهالی روستای ماخونیک را ۵۸۲ نفر رقم زده. اهالی این منطقه تا ۵۰ سال پیش چای نمی‌نوشیدند، شکار نمی‌کردند و گوشت نمی‌خوردند. آنها اهل دود و دم هم نیستند. همه این کارها برای آنها گناه محسوب میشود، همچنان که تماشای تلویزیون، همچنان که قرار گرفتن مقابل دوربین عکاسی.

عکاسی از اهالی این منطقه، دشوار بود، اما هراس دخترها ثبت شد. تحصیل طلبه‌ها در مکتب‌خانه و حوزه علمیه به ثبت رسید. لبخند کمرنگ کودکان و بیماری‌های پوستی‌شان هم در قاب تصویر قرار گرفت تا این ۴ نفر بگویند: «ماخونیک هم هست.»

حمید گردان

شهریور سال ۱۳۵۶ در تهران متولد شدم.

فارغ التحصیل رشته علوم آزمایشگاهی دامپزشکی هستم و عکاسی را در سال ۱۳۸۰ از خانه عکاسان ایران آغاز کردم. همواره در شاخه‌های عکاسی طبیعت و مستند اجتماعی فعالیت کرده ام.

تجربه حضور در چند نمایشگاه گروهی و جشنواره عکس را داشته‌ام و نمایشگاه حاضر حاصل سه بار سفر به روستای ماخونیک به همراه دوستانم در دو سال گذشته است. ماخونیک حس صمیمانه‌ی غریبی است که مجال چند بار دیدنش مانند خواندن کتاب داستانی ایست از زندگی مردمی که به نظر فراموش شده‌اند. ماخونیک هم هست...

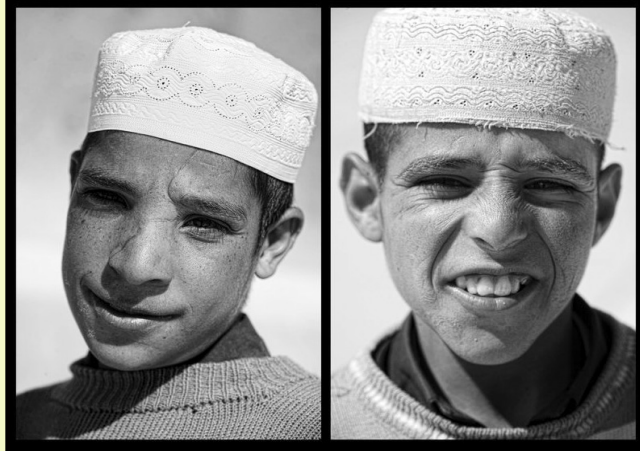
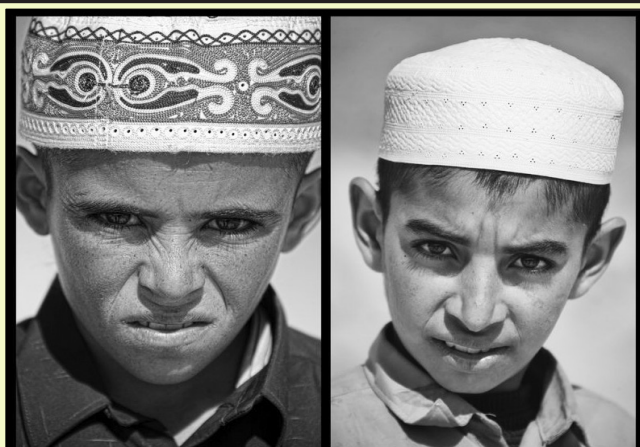

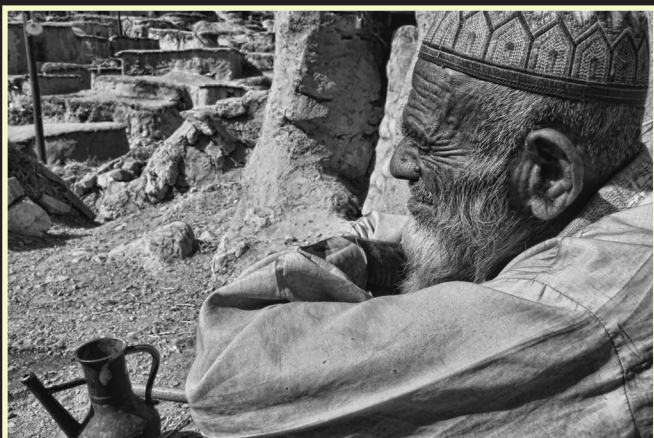
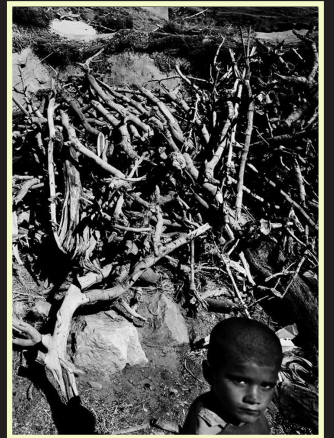
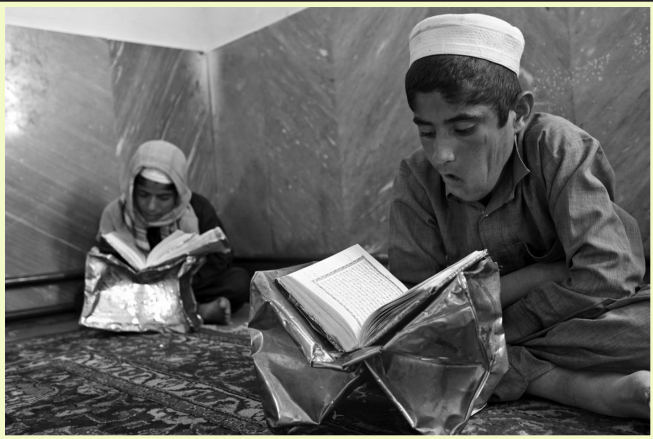
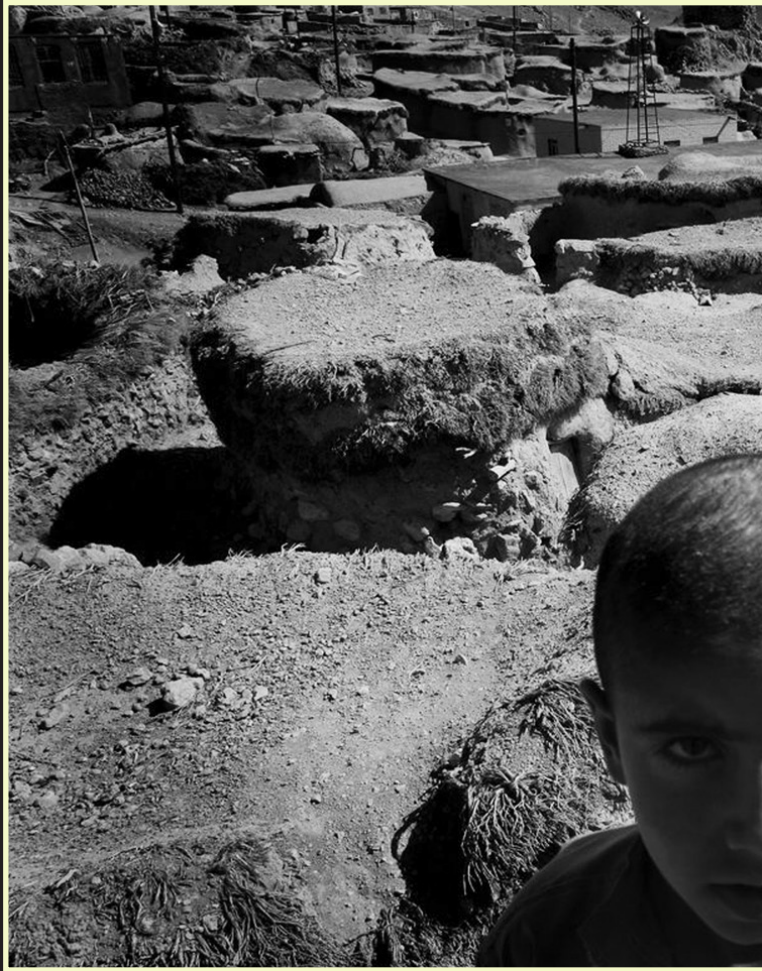
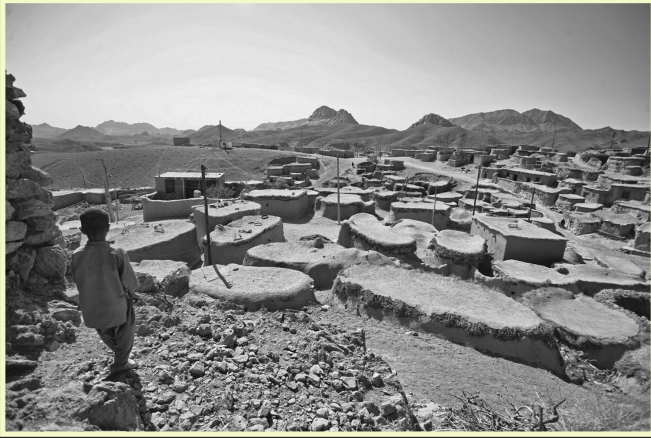

نمایشگاه عکسی

ماخونیک هم هست

منطقه لیلیوتی‌های ایران، نقطه صفر مرزی ایران و افغانستان، آدمهای کوتوله با خانه‌هایی که سقششان کوتاه است. این تعریف، کافی بود تا آنها به دام بیفتند. ۴ نفر بودند؛ سیامک جعفری، محمد تاجیک، آرش حمیدی و حمید گردان. دوربین‌هایشان را به شکار بردند. دست‌های مادر، پناه دست‌های کودک شد. چهره پیرمرد که مناظر را از نظر میگذراند، در قاب تصویر به ثبت رسید. طلبه‌های سنی، عکس شدند تا این ۴ نفر بگویند: «ماخونیک هم هست.»

سفرنامه باداب سورت

(شما بخوانید اتوبوس!)

سبحان محمدیان

عکس‌ها: مجید حق بین

هستند عده‌ی زیادی از انسانها که در طول زندگی مدام در جستجوی آرامش می‌گردند، آرامشی که از دید بسیاری خوشایند است، به ویژه در حین رانندگی، و مخصوصاً برای یک راننده‌ی وسیله‌ی نقلیه‌ی عمومی مانند اتوبوسی که قرار بود ما را به باداب سورت در استان مازندران مرکب باشد! آسایشی که حتی در اتوبان‌ها هم اجازه سرعتی بیش از ۴۵ کیلومتر بر ساعت را نمی‌داد، آسایشی که در کنار تک تک درختان جاده‌ی کیاسر ما را به توقف وا می‌داشت و آسایشی که حتی ماشین پلیس را نیز ۲۷ بار متوقف کرد تا بتواند نقش اسکورت بودن را به درستی ایفا کند!!

جمعه ۲۱ خرداد ماه روزی بود که طبق برنامه‌ی اعلام شده قرار بود کل سفر ما به چشمه‌های باداب سورت در منطقه‌ای مابین ساری و سمنان در آن اتفاق بیافتد و هنوز تقویم روی میز ورق نخورده ما دوش گرفته در منزل باشیم، اما بخشی از سرنوشت که گویا دست سرنوشت است مانع از این اتفاق معمولی شد!

شمال از شمال شرقی!

ساعت پنج صبح زمانی بود که کل همسفران - به استثنای دوستی که بعداً در جاجرود به جمع ما اضافه شد - در میدان آرژانتین گرد هم آمدند، یک دستگاه اتوبوس ولووی بی ۱۲ سفید رنگ با نقش و نگارهایی فانتزی از قشقم و ارگ بم و راننده‌ای خوش پوش که پیراهنش را با رنگ ماشینش ست کرده بود و کراوات آبی رنگش را با آسمان باداب سورت، آماده‌ی همراهی ما در این سفر یک روزه بودند، اندک اندک جمع مستان عکاسی جمع شد و در حدود ساعت پنج و بیست دقیقه درب‌های اتوبوس بسته و حرکت آغاز شد، حرکت از ترمینال بیهقی آغاز شد و با گذر از ترمینال جنوب و ترمینال شرق ادامه پیدا کرد! آگاهان دلیل انتخاب این مسیر عجیب را آشنایی بیشتر دوستان با جاذبه‌های توریستی شهر تهران اعلام کردند!! اما سرانجام پس از یک ساعت تهران گردی اتوبوس شهر ابتدای جاده‌ی شمال قرار گرفت، شمال از شمال شرقی!

قضیه: زیبایی جاده نسبت عکس دارد با سرعت اتوبوس!

هرچه بیشتر پیش می‌رفتیم طیف رنگ‌هایی که از پنجره‌ی اتوبوس دیده می‌شد از قهوه‌ای بیابانی به سبز جنگلی متمایل می‌شد و هر چه تصاویر دریافتی توسط گیرنده‌های بصری بدن ما زیباتر می‌شد سرعت مرکب ما کمتر و کمتر، به گونه‌ای که با ورود به جاده‌ی کوهستانی سرعت متوسط اتوبوس به سرعت متوسط لاک پشت میل کرد و در برخی مناطق حتی مجبور به توقف شدیم و برای آنکه تصور کنیم دارد به ما خوش می‌گذرد کلی ادای عکاسی در آوردیم! این توقف‌ها در کنار سرعت سرسام آور اتوبوس دست به دست هم دادند تا از تهران تا نزدیکی‌های باداب سورت کمی افزون‌تر از تهران تا خود شیراز طول بکشد! البته توجه بفرمایید تا نزدیکی‌های باداب سورت و نه خود باداب سورت!!

تخم مرغ در خدمت رب گوجه!

سرو صبحانه به رستورانی در جاده‌ی فیروزکوه واگذار شد، خبر خوب باز بودن منوی صبحانه بود، برخی در کنار سرشیر و یا نیم رو یک املت هم برای محکم کاری سفارش دادند، کمی بگو بخند، شست و شوی دست و صورت، تعریف خاطره و گفتن جوک کارهایی بودند که می‌بایست زمان ما بین سفارش صبحانه تا آمدن مواد غذایی را پر کنند، پس از لحظاتی سفارشات یکان یکان بر سر میزها حاضر شدند، نکته‌ی جالب در صبحانه‌ی مصروف، باز تعریف واژه‌ی املت بود، به گونه‌ای که به جای آنکه رب گوجه در خدمت تخم مرغ قرار بگیرد، تخم مرغ به خدمت رب گوجه در آمده بود، و از آن مهم‌تر گویا صاحب رستوران رسالت نمک گیر کردن همسفران ما را بر عهده‌ی املت گذاشته بود!

سد شهید رجایی؛ سدی که از ته دل اشک می‌ریخت

سد شهید رجایی در ۴۰ کیلومتری جنوب ساری قرار دارد و در مسیر پر توقف ما یکی دیگر از جاذبه‌هایی بود که ما را برای عکاسی فرا می‌خواند، حدود نیم ساعتی در این سد مخزنی توقف کردیم، عکس دسته‌جمعی گرفتیم و به راهمان ادامه دادیم، در سدهای مخزنی دریاچه‌هایی برای سر ریز سد در نظر گرفته شده است، اما در شرایط معمول برای جلوگیری از رسوب در کف دریاچه‌ی پشت سد، آب از دریاچه‌های تحتانی تخلیه می‌شود، هرچند که ما این تخلیه‌ی آب را گذاشتیم به حساب گریه‌ی از ته دل سد شهید رجایی به حال کمی بعد تر خودمان!

مجتمع اقامتی، رفاهی، عشق و حالی فلان؟!

همانطور که مشغول ترک حوزه ی استحفاظی عزیزان بودیم در کنار جاده تابلوهایی خود نمایی می کرد، تابلوهایی در ابعاد ارتفاع برج میلاد ضرب در طول سد کرخه ! تابلوهایی بدین مضمون : " X کیلومتر مانده تا مجتمع اقامتی ، رفاهی ، عشق و حالی فلان " ، ما اگر چه از نرسیدن به باداب سورت کمی سر به جیب مراقبت فرو برده بودیم اما امیدوار بودیم که لا اقل ناهار را در مجتمعی سیاحتی و خیلی خارج طوری صرف خواهیم نمود ! میزان X لحظه به لحظه کمتر می شد و ما به خروج از حوزه ی استحفاظی نزدیک تر ، ما از حوزه ی استحفاظی خارج شدیم و عدد X به صفر رسید، ما در بیابان ترین نقطه ی این تور اتوبوس گردی قرار داشتیم ! سنگ نوشته ای نیز ظفرمندانه خبر از افتتاح این پروژه عظیم در چندی پیش می داد ، اینکه ما چیزی نمی دیدیم دو حالت داشت ، یا ما کور مادر زاد بودیم یا دوستان تعریف درستی از کلمه ی افتتاح نداشتند !! به هر حال در وسط بیابان ناهاری را که با خود آورده بودیم نوش جان کردیم و اگر نگوییم دست از پا دراز تر ، با دستانی هم اندازه با پاهایمان شروع به فاصله گرفتن از باداب سورت کردیم !!!!

جنگل ابر ، باداب سورت ادیشن !

شهرهای شهیمیرزاد و سمنان بخشی از مسیر بازگشت ما به تهران را تشکیل می دادند، کمی بعد از آنکه از مجتمع عظیم رفاهی ، اقامتی ، توریستی ، جهانگردی و فضا نوردی مذکور دور شدیم هوای راه، مه ورزین آغاز نمود ، مه ی که بلافاصله خاطرات جنگل ابر را به ذهن ما متبادر کرد و باز هم ما را برای شاتر پراکنی ترغیب نمود ، پس از لختی عکاسی در این فضای مه آلود ادامه ی مسیر را گاهی به خواب و گاهی به حرف و بگو بخند سپری کردیم تا تور یک روزه ی اتوبوس گردی مان در همان جا که آغاز شده بود پایان یابد ، سفری که اگر چه به چشم اندازش دست نیافتیم اما باز هم به واسطه ی حضور همسفرانی بهتر از برگ درخت ، بخشهای دیگری از کوچه ی خاطرات ما را سنگفرش نمود .

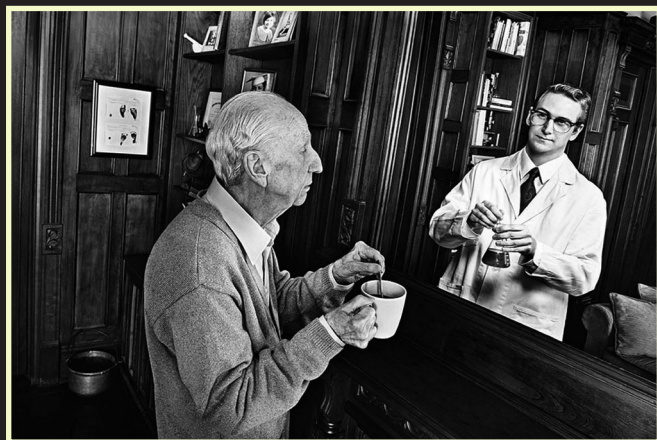
زپر شک آید و زن زاید و مهمان عزیزم ز در آید !

در کنار جذابیت های زیست محیطی خطه ی سرسبز مازندران ، جذابیت های غیر زیست محیطی خطه ی سرسبز مازندران هم در این سفر خودی به ما نشان داد ! بعد از سیزده ساعت راهپیمایی توسط مرکب سفید رنگمان ، بوسه ی مرکب سفید رنگ دیگری اگر چه کوچک تر ، اما به مراتب قدرتمند تر متوقف شدیم ، دو تن از عزیزان راهنمایی و رانندگی حوزه ی استحفاظی راهداری مازندران پس از کلی بگو مگو تصمیم به همراهی ما تا پایان حوزه ی استحفاظی مازندران گرفتند ! و این یعنی اینکه باداب سورت ، مو !!!!

گفتم که ماه من شو ، گفتا برو بیرون از حوزه ی استحفاظی !

زمانی که مرغ یک پا داشته باشد ، خب یک پا دارد دیگر ! هر چه گفتیم به خرج عزیزان حوزه ی استحفاظی مازندران نرفت که نرفت ، نتیجه آنکه دفترچه ی راننده را گرفتند و فرمودند دنبال ما بیاید تا شما را به حوزه ای دیگر رهنمون شویم ، گفتیم آخر ما آمده ایم باداب سورت ببینیم ، گفتند مجوز تردد ندارید ، گفتیم خب از کجا باید می گرفتیم ، گفتند مگر کف دستتان را بو نکرده اید؟! گفتیم خب بود کرده ایم ، اما بوی املت می داد، گفتند خب دیگر ، این یعنی اینکه باید مجوز می گرفتید ! و به این شکل بود که ما باز هم طبق سایر لحظات این سفر با سرعتی نزدیک به صفر خرامیدن آغاز نمودیم تا از حوزه ی استحفاظی اینا به حوزه ی استحفاظی اونا بریم !

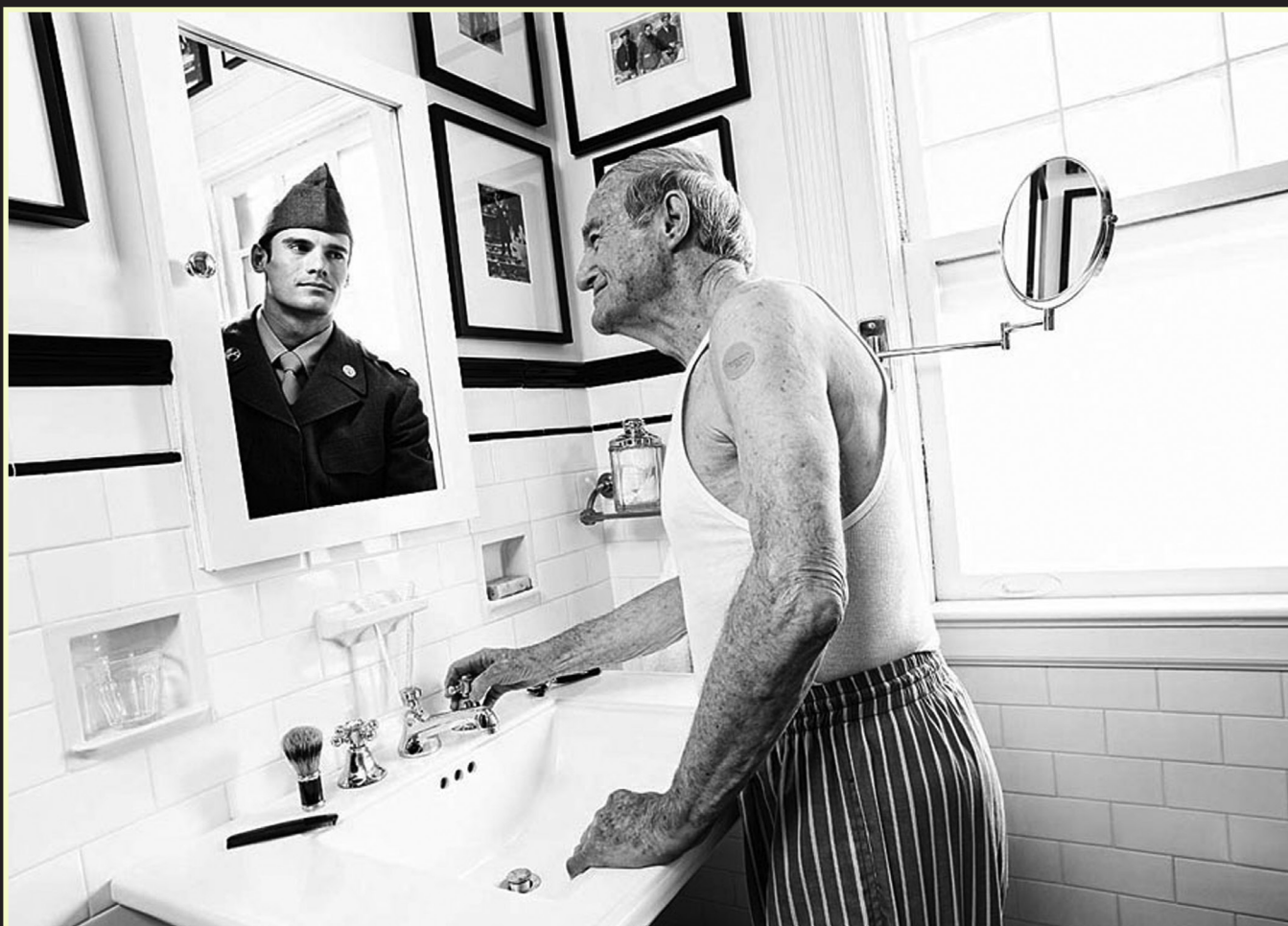

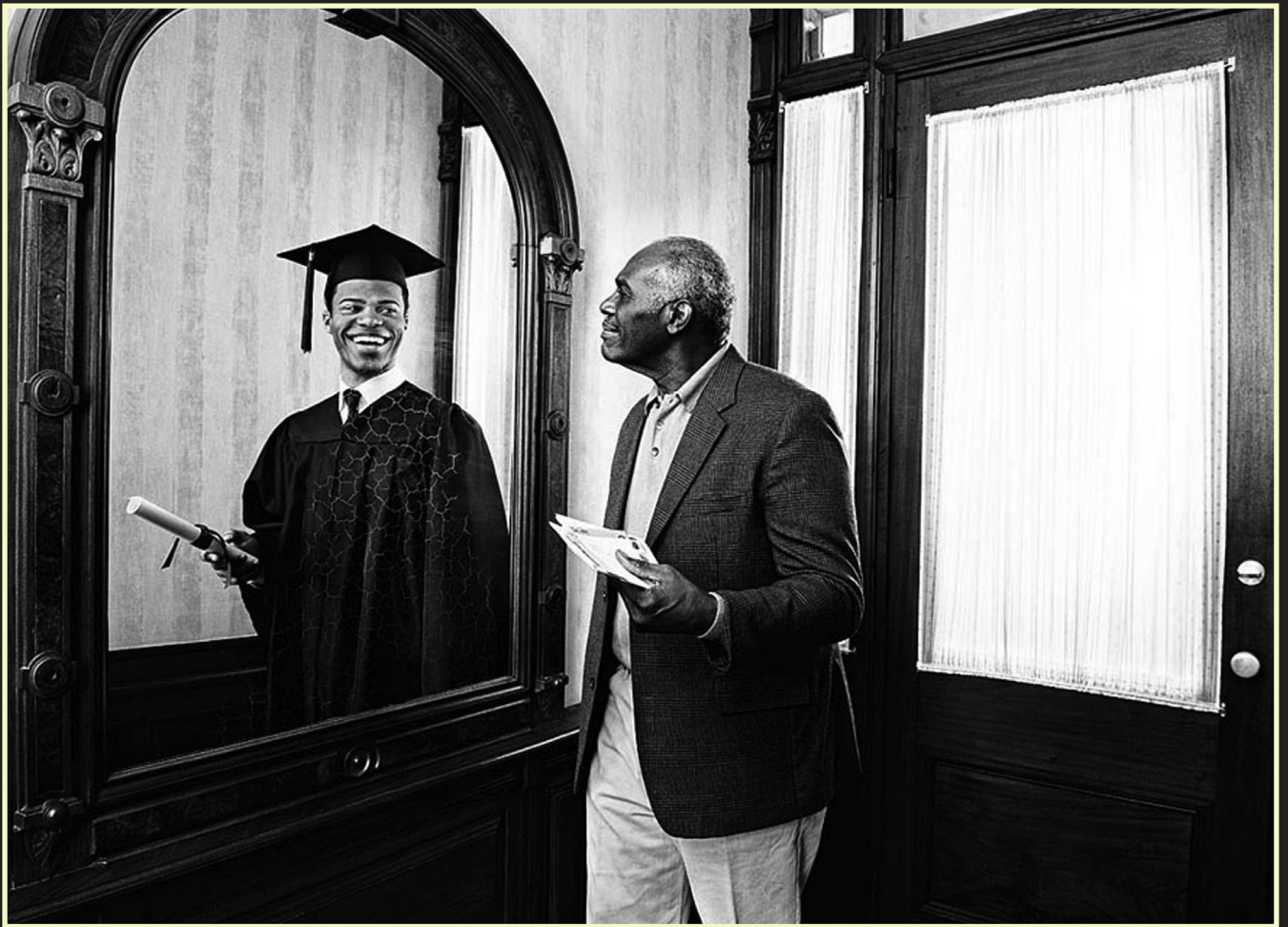

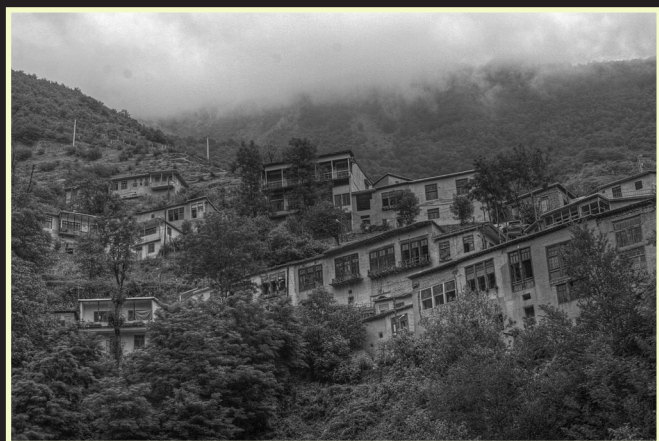
عکس های خاص

Tom Hussey

در مورد حافظه

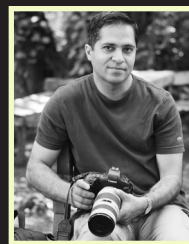

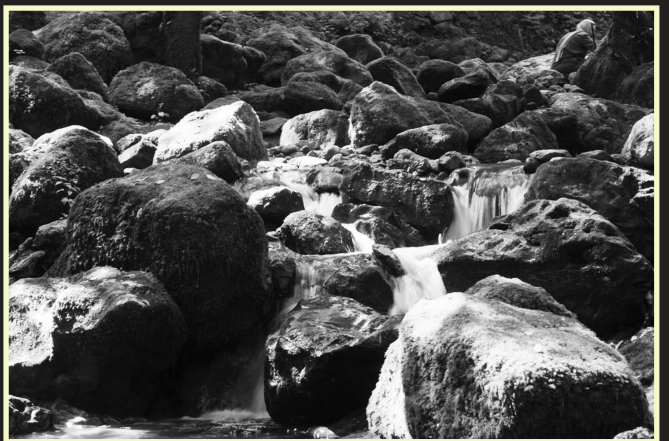
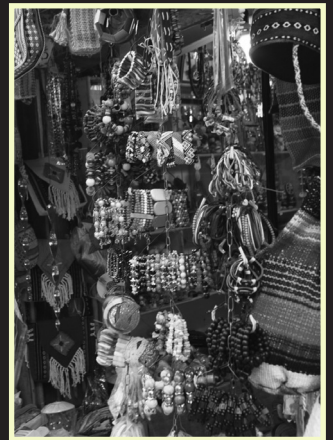
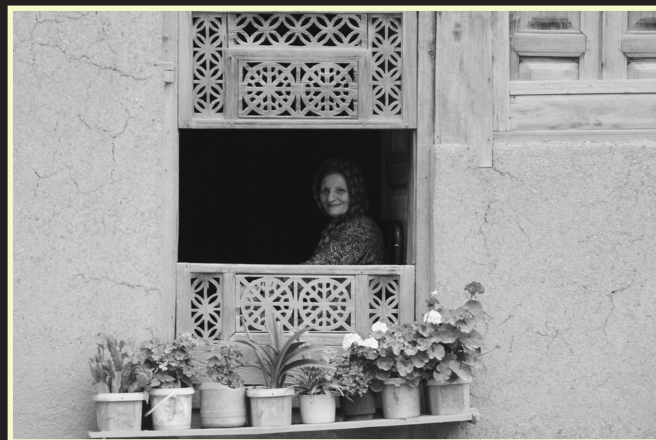
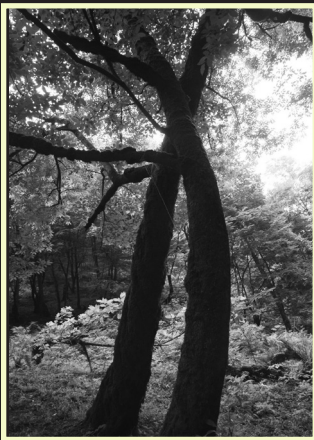
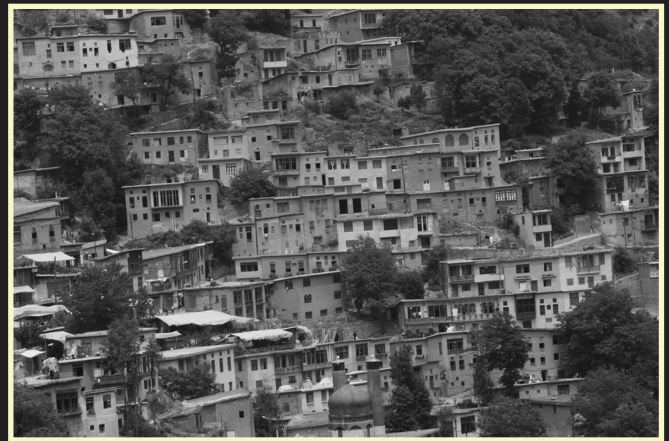
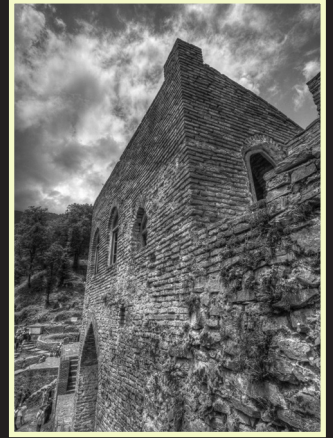
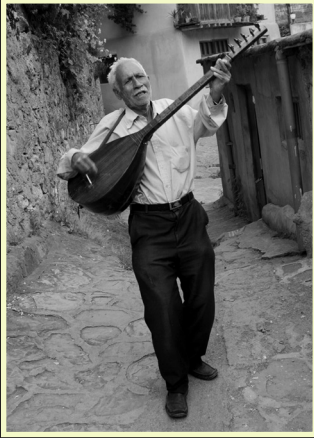

سفر اعضای دوربین. نت به قلعه رودخان و ماسوله

سفر اعضای دوربین. نت تیرماه ۸۹ به قلعه رودخان و ماسوله برگزار شد و عکاسان دوربین. نت در این دو روز به عکاسی از مکان های دیدنی دو مکان تاریخی قلعه رودخان و ماسوله پرداختند. عکس های دیدنی محمد فروغیه را از این سفر دو روزه مشاهده کنید.

نیازمندی‌های کالیبا

PHOTOGRAPHY STUDIO

PRESTIGE STUDIO
آتلیه عکاسی پرستیژ

فیلبردار تخصصی عروسی
آتلیه جهت همکار

خیابان شریعتی ، بالاتر از پل رومی
نپش کوچه سلیمان، پلاک ۴۳ زنگ دوم
۰۹۱۲۲۷۶۰۸۶۱
۲۲۲۴۵۸۶۴
۲۲۶۷۹۰۸۴

رومین کارگاه آموزش ماهانه دوربین. نت

ویرایش تصویر در فتوشاپ

پنج شنبه ۲۹ مهرماه ۸۹ از ۱۰ صبح تا ۱۶ عصر

مدرس : ساسان پناهی

اطلاعات بیشتر به زودی

گاراتنی + بیمه

الجار

دوربین

تلفن: ۵۰ - ۸۸ ۳۱ ۹۲ ۴۵

CLUB!
DOORBIN.NET

شروع ثبت نام کلوب اعضای دوربین. نت

کالیبا

را در منزل و یا محیط کارتان دریافت کنید

eshtarak@doorbin.net مکتبه کنید و یا با شماره های دوربین.نت تماس بگیرید.

اشتراک ۳ ماهه / شماره ۱۳ / پست سفارشی	اشتراک ۶ ماهه / شماره ۲۶ / پست سفارشی
افراد عادی / ۲۰ هزار تومان	افراد عادی / ۳۵ هزار تومان
عکاسان / ۱۵ هزار تومان	عکاسان / ۲۵ هزار تومان
عکاسان خبرگزاری ها و جراید و اعضای سایت / ۱۲ هزار تومان	عکاسان خبرگزاری ها و جراید و اعضای سایت / ۲۵ هزار تومان
اعضای کلوب دوربین.نت / ۸ هزار تومان	اعضای کلوب دوربین.نت / ۱۵ هزار تومان

دوربینات

سری به خوشمزده ترین و باحال ترین و بانمک ترین بخش دوربین.نت بزین

DOONUT

غار بورنیک و روستای هرانده

تور عکاسی دوربین. نت

جمعه ۲ مهرماه ۱۳۸۹

safar.doorbin.net

کالیبا

نیازمندی‌های کالیبا

۰۹۱۹۲۰۵۳۰۰۹

هر باکس آگهی ۳۰ هزار تومان

سطح شفاف

نمایشگاه عکس
علیرضا چیتانی

خانه هنرمندان ایران
نگارخانه‌ی نامی

۲۸ شهریور تا ۱ مهر ۱۳۸۹
ساعت بازدید: ۱۰ تا ۱۲ و ۱۴ تا ۱۶

آدرس: بکته، شهر، ساعت ۱۲:۰۰ تا ۱۶:۰۰

مکان نمایش: چادر خندان از شهر جازموس و ساری
۵۰ مهرماه، مهرماه، شهریور، شهریور، شهریور، شهریور
T: +9821 88316287 F: +9821 88316287
www.doorbin.org
www.doorbin.org
T: +9821 88316287 F: +9821 88316287
Opening: September 19, 2010 from 5:00 to 8:30 p.m.

سنتر دوربین

Center Dorbin

فروش انواع لوازم و تجهیزات عکاسی
نیکون و کانن

Nikon
Canon

فروش ویژه دوربینهای
D-SLR کانن و نیکون

۳٪
تخفیف ویژه

۲ سال گارانتی ←
۱ سال بیمه ←
۵ سال خدمات ←
پس از فروش

تهران، خیابان جمهوری، خیابان حافظ، پاساژ بزرگمهر، طبقه همکف،
پلاک ۱۳ تلفن: ۶۶۷۱۰۰۰۳ - ۶۶۷۴۹۵۶۵ (حمید چرخشت)

تا دیر نشده عضو شوید

عضویت در دوربین.نت
برای همه آزاد و رایگان است

CLUB!

DOORBIN.NET

کلوب اعضای دوربین.نت
www.club.doorbin.net

قوانین
کارها
اقدامات

اعضا

عضویت

تماس

:: برخی خدمات اعضا ::

- :: امکان صدور مجوز های عکاسی برای ادارات، موسسات و فضاهایی که عکاسی از آنها منوط به ارائه معرفی نامه ی عکاسی است
- :: امکان تخفیف برای خرید دوربین، لنز، و دیگر تجهیزات عکاسی - از شرکت های طرف قرارداد
- :: امکان تخفیف برای تعمیر تجهیزات عکاسی - از شرکت های طرف قرارداد
- :: امکان تخفیف برای بیمه ی لوازم و تجهیزات عکاسی و کامپیوتر و لب تاب - از شرکت های طرف قرارداد
- :: امکان تخفیف برای خرید لوازم ورزشی و طبیعت گردی - از شرکت ها و فروشگاه های طرف قرارداد
- :: استفاده از تخفیف های ۵ تا ۲۰ درصدی برای استفاده از تورهای عکاسی، طبیعت گردی و گردشگری دوربین.نت
- :: دریافت فتوبلاگ و ایمیل اختصاصی از دوربین.نت
- :: تخفیف های ۳۰ تا ۵۰ درصدی وورک شاپ های تخصصی دوربین.نت و غیره
- :: تخفیف ۲۰ تا ۴۰ درصدی محصولات فرهنگی - تخصصی عکاسی دوربین.نت
- :: اشتراک هفته نامه ی «کافز با تله» - مجله ی تخصصی عکاسی دوربین.نت» با ۴۰ درصد تخفیف
- :: تخفیف ویژه ی اعضای کلوب برای خرید کتابهای تخصصی عکاسی و دیگر کتابها - از فروشگاه ها و انتشارات های طرف قرارداد
- :: برگزاری مسابقات ورزشی و فرهنگی بین اعضا
- :: مشارکت و همکاری در برگزاری نمایشگاه انفرادی و گروهی اعضا
- :: برگزاری نمایشگاه گروهی عکس با عکس های اعضا
- :: برگزاری مسابقات و جشنواره های عکاسی
- :: برگزاری جلسات نقد عکس

- تمامی اعضا بعد عضویت ، عضو رسمی کلوب اعضای دوربین.نت شده و می توانند از مزایای هر بخش استفاده کنند. بعد از عضویت اسم افراد همراه با شماره عضویت در سایت کلوب اعضای دوربین.نت قرار میگیرد.
- فقط اعضای کلوب دوربین.نت حق استفاده از برنامه ها و تخفیفات کلوب را دارند و برای این منظور باید حتما شماره عضویت داشته باشند.
- به تمامی اعضای طلایی بعد از مدتی کارت عضویت ، کارت شارژهای مختلف ، کارت های تخفیف ، کارت هدیه و امکانات دیگر اهدا می شود.

:: مدارک لازم برای عضویت در کلوب ::

| کپی شناسنامه | کپی کارت ملی | تکمیل فرم عضویت | اصل فیش واریزی به مبلغ ۹۰ هزار تومان | دو قطعه عکس |

برای عضویت در کلوب با شماره تلفن ۰۲۱-۷۷۶۵۴۱۲۸ دفتر دوربین.نت تماس بگیرید.